

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul IV,
(CCIL)
Nr. 529
Sâmbătă,
9 ianuarie
1993
10 lei

Împărați, regi și președinți

Tarna asta, pe lângă „surprizele obișnuite” (cum ar zice Bulă intelectualul) ne-a oferit și câteva bombe mai ceva ca cele de la Hiroșima. Regele-rege n-a primit aprobarea de a vizita țara, numai cu condiția umiltoare de a se supune, la vamă, unui control până la piele, nu care cumva să aibă ascunse sub cămașă nișcaj trupe de comando și să-l arunce în aer pe chirișul de la Cotroceni. Dar nu-i nici un bai, că în țară — țara tuturor posibilităților (și a celor ce nu se pot — l-am citat din nou pe Bulă) avem, har tovarășilor, pe lângă președintele realez, împărați și regi, împărăteșe și regine, prinți și prințese. De la munte pînă la mare tot țiganul rege are; și de cînd s-au luminat și-au uns și un împărat. Mare-i cortul lui Alah! Dar, mă rog, „cite etnii atîtea năzdrăvăni!” (ci-

tat din Sorcova moșiliască). Ceea ce ne-a dat însă o nemărginită bucurie, tuturor turcilor din țară și de peste Prut, a fost nunta fiului împăratului Iulian I cu fiica regelui Cioabă I. Gata, acum, cu dihonă seculară dintre popoarele celor două capete încoronate. Va fi o lîniște groasă pe pămîntul carpato-danubiano-pontic de nici Fane Spolitoru n-o s-o taie cu toată ninja lui. Șefii imperiilor se vor pupa cu președinții republicilor — în aerogări — arabi și evrei vor încinge hora mare pe platoul Golan, iar românii vor juca clepoi cu moldovenii.

Toți o vor duce numai într-o veselie.

Vivat împăratul, regele și președintele! Că-d-ai noștri.

Traian SUCIU

Pijamale în salonul de la „Bulevard”

Marti, 5 ianuarie, cu aproximație la ora 21.45, după luni, dacă nu și după ani de pustietate și picoteală ospătărească, salonul de la „Bulevard” a cunoscut un „mare-mare” eveniment. Patru zurbagii, care s-au crezut în Somalia, au luat-o la fugă, trei pe-o ușă și unul pe alta, nu înainte de a lăsa înăuntru un miros ciudat și usturimi în ochi, datorate acțiunii, de către unul din fugari, a unui spray care în mod cert n-a fost cumpărat de la magazinul „Bucuria copiilor”. Nefiind vorba de gaze paralizante, nu s-a înregistrat nici o cădere la orizontală, ba unul din ospătați a reușit să-i ia un „interviu” unuia din cei patru.

Culmea surprizei au realizat-o, însă, cazații hotelului, coboriți în pijamale în salon, desigur după ce pricina lăcrimărilor a început să ia înălțime. Din fericire, și ei au constatat că nu e vorba de reprimarea vreunei demonstrații, dar se

dă ca sigur că, întorși în camere, n-au adormit imediat.

Realizînd, pe de o parte, ușurarea că n-a fost vorba de gaze care trimit omul în mori, cu pat cu tot, se împune, pe de altă parte, necesitatea ca organele de poliție să facă cvenitele cercetări, avîndu-se în vedere că, totuși, complexul „Bulevard” nu este fosta ospătărie „Foamea”. Nu mai puțin trebuie meditat la faptul că Sibiu e un oraș turistic ce trebuie să-și păstreze nu numai tentațiile, dar și garanțiile de așezare civilizată.

Valeriu PREZAN

P.S. — Acționînd cu operativitate organele de poliție sibiene au determinat făptașul, acesta fiind cetățeanul german Ioan Modjesch care a fost amendat cu 3000 de lei. Suma putea fi și în mărci, după dăunele morale aduse localului.

Asociația de prietenie româno-chineză

La Sibiu a luat ființă, în scopul cunoașterii vieții culturale din China și a realizărilor poporului chinez în domeniul culturii, o asociație de prietenie româno-chineză, cu 100 de membri asociați. Doritorii se pot înscrie făcînd apel la telefonul 47 22 76.

Inițiativa aparține d-lui Petrescu Mihail (str. Konrad Has nr. 1) care încă din 1970 a contactat Ambasada chineză și a obținut două abecedare cu ajutorul cărora s-a inițiat în învățarea limbii chineze (după care a realizat un mic dicționar în care cuvintele românești sînt traduse în limbile: chineză, rusă, germană, maghiară, italiană, franceză și japoneză). Să mai menționăm că printr-o adresă scrisă, datată 3 noiembrie 1992, Ambasada Republicii Populare Chineze — Secția Culturală promite că va putea sprijini această Asociație prin materiale de prezentare a Chinei.

(G. B.)

Prefectul NICOLAE NAN declară:

„Nu sînt implicat în nici o afacere!”

— Domnule prefect, întregul județ așteaptă să-l cunoască pe noul prefect. Ce știți dumneavoastră în problema asta?

— Nu-l cunosc. Nu știu nimic. Am vorbit cu Guvernul și mi s-a transmis că pînă în 20 ianuarie a.c. vor fi numiți noii prefecți în toate județele țării. Amănunte nu cunosc. Probabil că partidul de guvernămînt își va spune cuvîntul. Indiferent cine va fi, eu îl voi sprijini, cu sugestii, pentru problemele Prefecturii. Să dea Dumnezeu să fie un om bun. Eu am declarat, de mult, că nu mai vreau să stau. Dacă voiam, candidam la alegerile locale.

— Pentru ce post ați fi putut candida?

— Aveam șanse să fiu președintele Consiliului Județean Sibiu.

— Cum credeți că trebuie să fie noul prefect?

— Desemnarea lui ar fi fost bine să se facă prin dezbateri între parlamentari și lideri ai partidelor politice din județ. Pentru liniștea județului așa era mai bine. Cred că un prefect tînăr ar fi fost potrivit. Dl. Francisc Tobă mi-a declarat că ei (FDSN) l-au propus pe dl. Jugastru. În ultimă instanță nu știu asupra cui se va opri alegerea. Eu am lăsat aici condiții administrative și oameni care îl pot ajuta eficient pe noul prefect.

— Care vor fi prioritățile ce-i vor sta în față, la început de drum, viitorului prefect?

— Există trei priorități: pi-

nă în aprilie trebuie terminat cu agricultura și asta se poate. De exemplu, la Hoghilig a mers bine, deoarece specialiștii pentru măsurarea pămîntului și primarul au conlucrat foarte bine. În al doilea rînd, trebuie finalizată predarea către primării a activităților de interes local (apă, canal, comerț, gospodărie comunală). În ultimă instanță, trebuie ca Primăria să dispună de o autonomie reală, Prefectura rămînd arbitru.

— Cum vă evaluați activitatea desfășurată pe perioada cît ați fost prefect?

— După ce se numește noul prefect o să arăt care mi-a fost programul, munca și realizările. Oricum, pentru noul prefect va fi mai ușor decît a fost pentru mine.

— Există opinia după care ați fost implicat în fel de fel de afaceri, mai mult sau mai puțin nebulose. Ce ne puteți spune...

— Nu sînt implicat în absolut nici o afacere în orașul Sibiu, în județul Sibiu, sau în România. Nu că nu mi s-ar fi făcut oferte...

Pe verificate, că nu am făcut afaceri.

— Cum se poate verifica așa ceva?

— Pot exista unii care să spună: „E partener cu mine, sau are un procent”... După ce plec de aici, probabil, mă voi implica în afaceri.

— Vă mulțumim!

Lucian FILIP

LIBERTATEA LUI ADAM

Prima pereche de oameni creată de Dumnezeu a fost așezată în grădina Raiului. Acolo, Adam și Eva s-au bucurat de o libertate deplină. Puteau să facă binele sau răul, să asculte sau să nu asculte de porunca lui Dumnezeu.

Iată cum s-au desfășurat condițiile libertății lui Adam:

1. Porunca lui Dumnezeu.

Sfânta Scriptură descrie porunca lui Dumnezeu dată lui Adam mai înainte de a fi creată Eva. Iată textul: „Din toți pomii din Rai poți să mănânci, iar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci, în ziua în care vei mânca din el, vei muri ne-greșit!” (Facerea, 2, 16—17).

Acest text recunoaște indirect libertatea, cu prevederea amenințării: „vei mânca” — „vei muri”.

2. Cădea lui Adam în păcatul neascultării.

Șarpele a ispitit pe Eva: „De aceea femeia, socotind că rodul pomului e bun de mâncat, plăcut ochilor la vedere și vrednic de dorit, pentru că dă

Gînduri creștine

știință, a luat din el și a mâncat; a dat și bărbatului său și a mâncat și el” (Facerea, 3, 6).

În acest caz, Eva a fost instrumentul șarpelui de ispitire. Ea n-a primit porunca lui Dumnezeu; Adam era obligat la împlinirea acestei porunci. Deci, Adam este autorul păcatului.

3. Pedepsa păcatului.

După mîncarea din pomul oprit a urmat pedepsa dată de Dumnezeu, în hotărîrea aceasta: „În sudoarea feții tale îți vei mânca pîinea ta, pînă te

vei întoarce în pămîntul din care ești luat; căci pămînt ești și în pămînt te vei întoarce” (Facerea, 3, 19).

Concluzii.

Libertatea lui Adam n-a fost îngăduită de Dumnezeu.

La fel cu libertatea lui Adam, libertatea creștinului contemporan are asigurarea latitudinii sale. Fiecare om e liber la bine și la rău; fiecare poate să asculte sau să nu asculte poruncile moralei creștine și ale legilor sociale. E liber spre judecată...

Consecințele sînt următoarele:

— Împlinitorii poruncilor și legilor rămîn în „mijlocul Raiului”;

— Călcătorii libertății morale sînt alungați spre „spini și pâlămidă”, aceasta după sentința judecătii lui Dumnezeu.

Pr. I. BUTA

Informații — Note — Consemnări

Mulțumiri pe adresa Inspectoratului Școlar

Doamna Socaci Maria (str. Porumbacului 24) mulțumește — pentru modul în care se preocupă ca pachetele pe care le primește din Austria să-i ajungă în bune condiții, intacte — d-lui inspector Catrina, d-lui inspector Schneider și d-lui Dinu de la Inspectoratul Școlar Județean Sibiu.

(G. B.)

Turneul Teatrului „Radu Stanca”

În zilele de 12, 13 și 14 ianuarie a.c., Teatrul „Radu Stanca” din Sibiu participă la un turneu în municipiul Cluj-Napoca, cu spectacolele „Chang-Eng” și „Decameronul” în regia lui Iulian Vișa. Urmărește echipele sibieni de acum foarte cunoscută iubitorilor de teatru datorită deosebitelor sale prestații artistice.

(G. B.)

Ferește-ne, Doamnel

La finele anului recent încheiat, mai precis în preajma Sfințelor Sărbători ne-a vizitat la redacție dl. T.N., pensionar (str. Mitropoliei nr. 8) care ne-a adus o pîine. Nu însoțită de tradiționala urare, ci de tradiționalele „urări de bine” pentru făcătorii și vînzătorii de pîine. Greu de descris în cuvinte aspectul produsului respectiv (cumpărată de pe centru de la „Spicul”). Mucegăiul arăta ca un strat de nucă într-un cozonac. Vă dați seama ce reacție a avut omul care după ce a stat la coadă trebuia să-și potolească foamea. Colegii mei din redacție care au văzut această pîine au spus: „Ferește-ne Doamne!”.

Lapte bătut... de prețuri

Ne-a telefonat la redacție un student în anul II la Medicină, care ne-a rugat să adresăm „mulțumirile” sale marilor industrii alimentare, datorită cărora el este pus acum în imposibilitatea de a-și mai servi micul dejun. Aceasta se compunea, pînă nu demult, dintr-un sfert de pîine cu 22 lei (căci un corn costă 20 lei și pentru studentul este un lux) și un iaurt sau un borcan cu Sana. Era servit la subsolul magazinului Dumbrava și reprezenta o masă pe cinste, după care studentul pleca la cursuri. Dublarea prețului la laptele bătut, la iaurt și Sana a făcut imposibil ca studentul să-și mai permită acest lux. Cum stăm cu protecția socială?!

Gabriela BALAN

Facturi pentru apa mortului

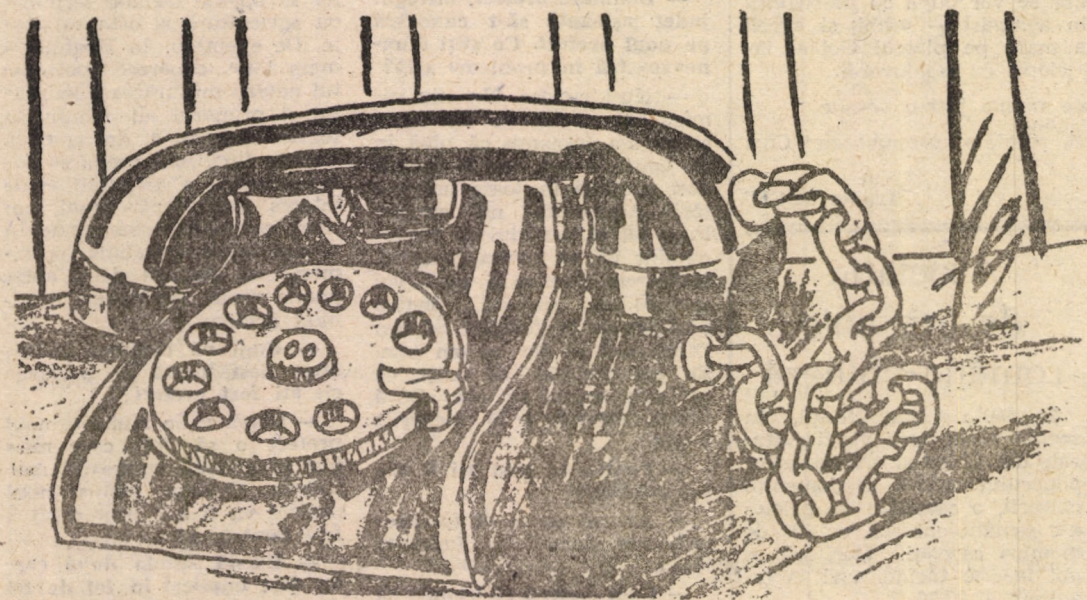
Ni s-a semnalat un fapt bizar: pe str. Konrad Has (fostă 13 Decembrie) a locuit cetățeanul Cenusaru Fl. Acesta a plecat din imobil în urmă cu 20 de ani, între timp a decedat. În continuare, Secția Apă-Canal trimite facturi (exemplu: factura 4231 din 3 ianuarie a.c.) pe numele mortului, cu toate că imputernicitul asociației de locatari a făcut sesizare în scris, conform Decretului 387 din 1977. Aceste avize creează neplăceri asociației de locatari, pentru că nu se poate achita factura.

(G. B.)

ANUNȚ

Datorită unor lucrări urgente de revizuire a sistemului termic al Muzeului Brukenthal — Galeria de artă, în perioada 12—25 ianuarie 1993 muzeul se închide pentru public.

Se pot vizita: Muzeul de Istorie (program 9—15); Muzeul de Istorie Naturală (program 9—15); Muzeul de Istoria Farmaciei (program 9—15); Expoziția de arme și trofee de vînațoare (program 9—15).

Scrisoare deschisă

Către, ROMTELECOM Sibiu

Mă numesc Mișan Grigore și mă adresez Societății „Romtelecom”, prin intermediul ziarului „21-RADICAL”. Dar iată despre ce este vorba: la 6 august 1987 am predat telefonul cu nr. 13647 cu rugămintea expresă de a-l muta la noua adresă, în cartierul Terezan, bloc 85. De atunci au trecut cinci ani și jumătate. În acest interval de timp am fost de nenumărate ori în audiență la dl. director Hanea Dumitru de la „ROMTELECOM” și de fiecare dată am auzit aceleași cuvinte: nu este racordat blocul, nu avem condiții tehnice, nu se poate decît la linie cuplată. Am refuzat categoric acest lucru pentru că nu am avut telefon cuplat timp de 13 ani și nici nu doresc acest lucru. Am spus clar că atîta vreme cît suport eu toate cheltuielile (și nu sînt puține la număr) am acest drept, ca cetățean al țării, să accept ceea ce-mi convine. La fiecare audiență s-au invocat aceleași motive. La penultima audiență mi s-a ce-

rut și certificatul de persoană handicapată. Eu fiind în această situație, nu am știut că am prioritate în rezolvarea acestei probleme. Le-am adus și acest act și, în final, nici așa nu s-a rezolvat. La ultima audiență din luna noiembrie mi s-a aprobat mutarea telefonului, dar cuplat (așa cum dorește dl. director, și nu cum solicit eu). Fiind cu probleme grave de sănătate nu doresc să fiu implicat cu alte persoane în astfel de probleme, într-un cuvînt am nevoie de multă liniște. Un singur lucru nu înțeleg eu și anume: din primul an de cînd m-am mutat în acest bloc s-au instalat cu fir aerian patru telefoane la linie necuplată și urmează, cît de curînd, să se facă același lucru la o altă persoană, tot de pe scara mea. Cînd i-am spus domnului director Hanea acest lucru s-a făcut că nu știe nimic. „Voi verifica”, a spus și verificat a rămas. Eu le știu mai bine, că locuiesc cu acești oameni, pe

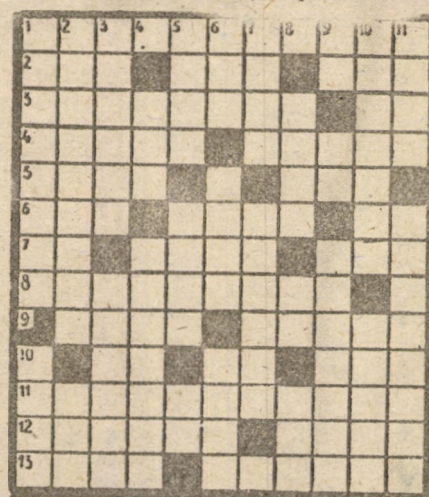
aceeași scară. Ei sînt sănătoși tun și se pot deplasa pe propriile picioare și totuși au beneficiat de prioritate. Eu sînt suferind, am neapărat nevoie de un telefon în casă. Nu înțeleg pe ce criterii acordă dl. director prioritățile. Vă rog din suflet sfătuiți-mă ce să fac în această situație. Vă mulțumesc.

Mișan Grigore

N.R. — Să insisteți!

DE ANUL NOU

ORIZONTAL: 1) Petrecerea Revelionului. 2) Cea mai ieftină băutură — Nume cunoscut în finalul Revelionului — Bradul de sărbători. 3) Petrecere de Anul Nou — Văzută în centru! 4) Cuvinte încrucișate pe tema Anului Nou

(sing.) — Mediu rustic. 5) Arbore rășinos care poate atinge peste 1000 de ani — Nivel de trai! 6) Leagă globurile în pomul de iarnă (pl.) — Încălziți excesiv — Deschide o ofertă! 7) Încheie urările! — Mersul cu plugușorul — Cearsuri. 8) Anul nou (fig.). 9) Cutiută pentru ochelari — Infinitiv euforic după mai multe pahare... 10) ... În toată Revelionului! — Simbol prețios — Dă lucru mobilei. 11) Bal mascat... de Revelion (pl.). 12) Cele mai înalte voci bărbătești — La mulți ani, odată! 13) Încercare literară — Obiceiuri străbune.

VERTICAL: 1) Însotesc de obicei urările (sing.) — Fapte. 2) Deschid masa de Revelion — Monedă română. 3) Bilețele ironice de Anul Nou — Nepieritoare. 4) La mulți ani! — Sărbătoritul Revelionului (2 cuv.). 5) Bere engleză — Selecțiuni din opere și operete — Primele artificii la sărbătoare! 6) Punctul culminant — Ursul polar făcut celebru de Cezar Petrescu — Cu poftă mare! 7) Cîntețor! — Obiectul unor colindători cu ocazia sărbătorilor Crăciunului. 8) Fructe poleite în pomul de iarnă — Nume avocatic! — Bun de prins. 9) Ieșe! — Urat din inimă! — Metal pomenit de... sorcovă (pl.). 10) Roadă... ca să mănînce! — Pur-tătorul tradițional al plugușorului. 11) Îți vrea succesul! — În încheiere, vă dorește această stare de mulțumire sufletească (pl.)...

Marius BOGDAN

PROGRAM

LUNI, 11 IAN. 1993

14,00 Actualități • Meteo. 14,15 Ora de muzică. 15,00 Preuniversitară. 15,30 Teleșcoală. 16,00 Magazin agricol.

16,30 Festivalul de muzică folk: „Om bun” — 1992 (selecțiuni). 17,00 Actualități. 17,05 Magazin în limba maghiară. 18,35 Tezaur folcloric. 19,00 Sighișoara — dialoguri medievale (4). 19,30 Desene animate: „Macron I”. 20,00 Actualități. 20,30 Concurs pentru Eurovision '93 (VII). 20,40 Sport. 20,50 Teatru TV: „Trenul din zori nu mai oprește aici” de Tennessee Williams. (partea a II-a). 22,25 Studioul economic. 23,10 Actualități. 23,25 Repriza a treia. 24,00 Închiderea programului.

S. R. L.

str. Samuel Brukenthal nr. 2
tel. 41 81 08; 41 59 98; 41 52 10;
41 81 18 (prefix 92)

Redactor șef: Traian Suciu • Secretari redacție: Ioan Ro-dean, Eugen Săucea • Redactori: Gabriela Balan, Natalia Droc, Lucian Filip, Marius Gheorghiu, Ion Girnod.

Ștefan Mihai • ISSN 1220 — 8124 •

Tiparul: POLSIB S.A. Sibiu

■ Dacă mergeți duminică sau în alte zile de târg la tâciocul sibian, vă sugerăm să negociați suma de intrare. E posibil, atâta timp cât dai 50 de lei și primești câteva bilete de 5 lei — cât era intrarea în „vremurile bune” — dar care nu însumează decât 20—30 lei. Dacă restul de bani rămân în buzunarul celor care taxează, sau ajung în altă parte asta numai Dumnezeu, garda financiară, sau poliția economică ne poate spune. ■ La cofetăria studențească, în ciuda unei ambianțe relativ agreabile, un lucru poate să-ți afecteze confortul și buna dispoziție: ceștile, de altfel plătute la vedere, nu au toarte.

Adică, așa au fost concepute de creatori și acceptate de patronii cofetăriei. Dacă vrei să nu-ți arzi degetele trebuie să aștepti răcirea cafelei și să o bei rece (cui îi place?) ori să o servești cu mânuși. Nu ne-ar surprinde să găsim, e-

Strop cu strop...

ventual, în alimentația publică cești cu toarta pe dinăuntru, așa ca într-un banc cu Bulă. Acolo se vorbea însă de o oală de noapte... ■ Uite, ma bombă politică lansată de conducerea FSN constă în crearea unui guvern fantomă, sau o alternativă la actualul guvern oficial, căruia nu i se opune, de fapt, așa cum ne-a asigurat don Pedro Roman. Argumente: această practică se întâlnește și în Occident și, mai ales, faptul că FSN dispune de cel mai eficient și coerent program de reformă, cu care s-a afișat încă din timpul campaniei electorale. Se vede de la o postă că obseșia puterii pe care n-au știut să o folosească pentru binele public, când au avut-o, a devenit delirantă pentru tinerii lupi neocomuniști din cadrul FSN. Firește, fostul premier și-a rezervat din nou funcția de prim-ministru în guvernul-sosie, precum și

portofoliul externelor. Dorește probabil să-i arate lui Adrian Năstase că se pricepe și el la diplomatie. S-a văzut de altfel la Strassbourg, unde actualul premier de rezervă s-a întors cu coada între picioare. ■ Cam lungă li s-a părut locuitorilor din Terezian vacanța de sărbători a vinzătorilor de la magazinul textile — confecții din acest cartier. Unii voiau să se ducă acasă la gestionară (Geleriu Victoria, str. Fagulii, nr. 6) să o întrebe cât mai durează până la deschiderea respectivei unități comerciale. ■ În două zile pe an, 7 ianuarie și 3 martie, (cu ocazia „onomasticii de naștere” a președintelui, ar spune sugubățul Gigă), intrarea la Cotroceni este liberă. De acest Sfinț Ion, încă de dimineața s-au format cozi la intrare, de sute de persoane; iubitorii de președinte și de șampanie l-au putut vedea la față, pentru a-și exprima dragostea și grațitudinea, abia în jurul prinzului. Au fost și citiva demnitari, dar nu aceștia interesează, ei putând să intre oriunde fără restricții. În schimb, muritorii de rind, în marea lor majoritate femei, care l-au lăsat rușul pe ambii obraji și l-au sufocat, pur și simplu, pe realsul națiunii nu mai aveau cap să plece. Oricum, relatează un martor ocular, dl. Iliescu nu a făcut economie de zimbete și batiste pentru a-și șterge transpirația și urmele de fard de pe față.

G. G.

Foileton Mutu' de la Manutanță

Românul nostru are fel de fel de zicale în care „mutu” este personajul luat peste picior, sau cel care ia în deridere anumite moravuri și năravuri. Încă din copilărie am auzit vorba: „Ca mutu' de la Manutanță”, dar n-am izbutit să-i aflu înțelesul real care i se atribuie, probabil, îndeobște. Mă gîndesc doar că odată, undeva prin țara aceasta cu oameni hazoși o fi existat la vremea manutanței vreun mutuliță, adică un ins mai puțin vorbăreț (pentru că dacă ar fi fost cu adevărat surdo-mut nu era luat în armată) care își vedea de treaba lui. Coocea plînea fără prea multă vorbă, neaoș, tăcea și făcea. Nu știm sau cum ar spune tot românul dacă la manutanța sibiană o fi existind vreun mut, dar cert este că cineva dintre cei mai mari peste această „fabrică” militară de plîne ne-a făcut nouă, pe tăcute și văzute, una bună de tot. Adică, acea plîne bunicică care a costat o vreme 125 lei, la un moment dat a sărit la prețului de 175 lei. Dacă mulți cetățeni din diverse

colțuri îndepărtate ale urbei veneau după plîne pînă la Manutanță, citeva zile a zăcut în rafturile diverselor alimentare. Apoi s-a aflat că prețul a fost redus la 40 și respectiv 75 lei, în funcție de gramaj, bucurîndu-se de o subvenție prin mila foștilor și actualilor guvernanți. Mă rog. E bine că se mai gîndește cineva la bietul contribuabil. La Manutanță, dacă știrea noastră este veridică, a intrat pe fir garda financiară care a făcut cuvenita ordine. Dar de ce era nevoie de așa ceva?

Iată o mostră prin care se vede o înregimentare docilă la isteria creșterii halucinante a prețurilor. O fi și aceasta o altă fațetă a mult intonatului slogan: „Armata e cu noi”. Chiar și atunci cînd a tras în aerul ce se găsea chiar în plămîni unora dintre noi. Poate că doar dl. Vadim, care proslăvește neconținut armata din interese numai de el știute, se va îndura să mîninice mereu din acest fel de plîne.

Geo GEORGEANU

VASILE AVRAM ZEUL din LABIRINT SIBIU, DECEMBRIE 1989

[...] Soția i-a pus într-o pungă plîne, parizer, niște brînză, citeva bucăți de friptură și două-trei pachete de țigări.

„A plecat și bun dus a fost, relatează ea. Văd că nu vine la amiază, nu vine seara, și deja încep să intru la bănuiri. Am stat ca pe spini toată noaptea așteptînd să aud usa deschizîndu-se, dar abia pe la ora opt dimineața a sunat soneria. În locul lui, a apărut în prag un tînăr de vreo 24 de ani. „Sînteți doamna Bustan?” „Da”. „Îmi pare rău că vă aduc o asemenea veste: soțul dumneavoastră e mort pe str. Oltuz, colț cu Gh. Dej”. Nu vă mai spun cum am primit vestea. Am plecat împreună cu un vecin, cu mașina, și l-am găsit, într-adevăr, întins pe caldarîm, cap în cap cu un alt mort, un bărbat îmbrăcat în haine militare sau de gărzi, nu știu, în orice caz kaki. Cîta vreme m-am ocupat de soțul meu, vecinul s-a uitat la el, l-a cercetat pe toate părțile și i-a găsit în buzunar niște cartușe. „Asta-i un tip cam dubios, zice, cred că nici nu e român, fii atentă ce față are!” Dar pe mine mă îngrijora în acel moment nu străinul, ci soțul meu. Fusese împușcat în picior, dar avea și o rană în abdomen, la nivelul rinichilor, care indica faptul că s-a trîs în el de aproape, așa au constatat mai tîrziu la anchetă. Mai avea și haina spîntecată, ca și cum cineva ar fi tras de el cu toată puterea. Eu cred că l-a împușcat străinul acela, iar mai apoi au tras în amîndoi militarii de la unitatea de peste drum...”

Misterele se adună, și în acest caz, unul după altul. Într-adevăr, cine era străinul de lîngă Gheorghe Bustan? Cine l-a ridicat cadavrul de pe stradă? Unde a dispărut

și cum? A fost terorist sau, dimpotrivă, un biet om căruia imaginația maladiivă a mulțimii, specifică acelor zile, i-a croit o aură falsă?

Iar dacă n-a fost nici el terorist — cum n-au fost nici alții, conform concluziilor anchetei — atunci cine, totuși, a tras atît de înversunat spre unitățile militare din mai multe case situate vizavi de ele?

Cine l-a împușcat și pe Boantă Valeriu, în aceeași zi de 22 decembrie, în jurul orei 14.30?

Era un tînăr de 29 ani care venise să dea o mîină de ajutor militarilor. Aceștia — sustine un martor ocular — ieșiseră din cazarmă și, împreună cu cîțiva membri ai gărzilor patriotice, încercau să tîină piept gloanțelor venite din toate părțile. Valeriu le alimenta încărcătoarele cu muniție. La un moment dat cînd nu mai aveau gloanțe, a strigat spre militarii:

— S-au terminat. Mai aveți?

— Da, răspunde unul dintre ei și-i aruncă un pachet pe trotuar.

S-a aplecat să-l ridice, iar cînd și-a îndreptat din nou trupul, o rafală de armă automată l-a culcat la pămînt. Trei gloanțe în partea dreaptă a toracelui și unul în picior. Militarii au încercat să-l ridice, dar rafalele erau atît de dese și de puternice, încît nu-și puteau înălța capetele de la pămînt. Era acolo, în stradă, o mașină Dacia parcată pe dreapta. La adăpostul ei, împingînd-o cu trupurile, au vrut să înalțeze spre cel rînit, dar s-a trîs în ea pînă a luat foc. Au căzut atunci, acolo, și doi militarii.

Abia după trei ore, o ambulanță s-a putut apropia să ridice și trupul neînsufletit al lui Valeriu Boantă.

XXVI — O FATĂ BLONDĂ, CU OCHII VERZI...

Daniela Dîrlescu abia împlinise douăzeci de ani. Era originară din Lădești — Vilcea, dar venise la Sibiu mai de mult, urmîndu-și fratele mai mare, angajat ca electrician la hotelul Împăratul Romanilor. Ea lucra la Fabrica de creioane, terminase Școala profesională de industrie a lemnului și acum mai avea un an pînă la terminarea liceului seral. Era o fată frumoasă, liniștită și cuminț. Cu toate că a participat și ea la demonstrație, nu s-a aventurat în locuri și situații periculoase, cu atît mai mult cu cît părinții și un alt frate, de la Vilcea, dădeau mereu telefoane la Sibiu să afle ce se petrece și să le spună să aibă grijă.

Și totuși, așa cum se va dovedi, nici o măsură de precauție nu e suficientă atunci cînd destinul vrea altfel. A fost împușcată în timp ce stătea în casă, în fața televizorului. Cine a tras și de unde? Mister, iarăși mister. Există numai supoziția că glonțul ar fi plecat dintr-un elicopter

care patrula deasupra orașului pentru a identifica teroriști. Dar, firește, e numai o supoziție — adevărul rămîne și în acest caz ascuns, între faldurile încetoșate ale probabilității ineficiente.

Despre întîmplările acelei zile ne-a vorbit fratele Daniellei. Relatarea lui pare și ea o adevărată schiță de roman polițist:

„În ziua de 22 decembrie eram de serviciu la hotel. Vin la un moment dat la mine doi soldați însoțiți de un locotenent major, și mă roagă să-i conduc în podul clădirii. Constatașeră, spuneau, că cineva trage de acolo. Urcu ei într-o cameră de la ultimul etaj și le arătară unde e intrarea în pod. Dar pe cînd îmi aruncam privirea pe geam, spre aripa nou construită a hotelului, observ la gemulețul de aerisire al camerei de lift un bărbat cu arma în mîină. Îl arătară și soldaților. „Aha, zice locotenentul major, l-am văzut. Putem trage de aici?” „Dacă trebuie...” Am stat acopo pînă cînd și-au

descărcat armele spre podul de vizavi, apoi eu am coborît la recepție iar ei au urcat să vadă rezultatul operațiunii.

După un timp coboară și, cu o mîină decepționată, îmi spun că au împușcat un a-lariat de-al nostru. Urcăm din nou în pod și, într-adevăr, găsim acolo trupul lui Vinersar Florin. Nu era, propriu-zis, salariat de-al nostru, dar avea legitimație de controlor obșteșc. Îl cunoșteam, stătea mai mult pe la noi, știam despre el că își luase sarcina să ajute miliția în acțiunile ei specifice. Urcase probabil de mai mult timp în pod, de vreme ce apucase să-și dezbrace haina și s-o atîrnie într-un cui. Atîta doar că a fost împușcat nu prin gemulețul de aerisire ci prin lucarna podului, ceea ce mă face să cred că nu el fusese omul pe care l-am văzut cu arma în mîină. Ce căuta, totuși, Vinersar în pod la ora aceea, n-aș putea spune.

(va urma)

Hotelul Boulevard

Foto. R.

S.C. „BIANCA” S.A.

cu sediul în Blaj, cod 3175, str. Gh. Barițiu, nr. 30 B telefon 096/71 16 32; 71 13 70; 71 03 71; 71 28 37,

înregistrată la ORC sub nr. J 01/996/1991 — capital social 3 000 000 000 lei.

Are ca principale obiecte de activitate:

● construirea unei fabrici de malț cu o capacitate de 15 000 t/an cu termen de punere în funcțiune în trim. III 1993;

● construirea unei fabrici de bere cu o capacitate de 250 000 hl/an cu termen de punere în funcțiune în trim. IV 1993;

● exploatarea unor terenuri agricole în suprafață de 6 200 ha pentru obținerea materiei prime necesare fabricării malțului și berii.

În vederea realizării acestor obiective angajează:

● ingineri industrie alimentară specialitatea fermentative (bere);

● ingineri agronomi pentru șefi ferme vegetale în zonele Blaj, Mediaș, Făgăraș;

● economiști finanțe — contabilitate;

● maștri tehnologi pentru fabricarea berii;

● operatori industria berii.

Doritorii vor depune la sediul Societății personal sau prin poștă.

- cerere de angajare;
- copia actului de studii (calificare);
- curriculum vitae;
- extras din cartea de muncă — cap. IX.

— 9 —

„Spitalul de Psihiatrie” Sibiu

ORGANIZEAZĂ în data de 26 ianuarie 1993 la sediul unității, CONCURS pentru ocuparea postului de:

● subinginer sau tehnician cu probleme de întreținere clădiri și instalații.

Relații suplimentare privind tematica și bibliografia se primesc la sediul unității, str. dr. Bagdazar nr. 12, sau telefon 41 36 70, interior 164.

— 8 —

S.C. „FRÂNCU” S. R. L. Sibiu

str. N. Teclu nr. 1,

VINDE en-gros produse din Grecia:

■ LĂMI

■ PORTOCAL

■ HELLAS

Telefon 43 64 06.

— 477 —

Mica publicitate

PIERDERE

● Pierdut carnet membru C.A.R.P. cu nr. 9794 pe numele Aculai Maria. Îl declar nul. (23)

DIVERSE

● Dispărut femele „Ciobănesc german” în 25 decembrie 1992 în zona centrală. Telefon 43 20 55. (22)

● S.C. ALIA ENTERPRISES LTD S.R.L. va practica un comision de 20 la sută pentru mărfurile în regim de consignatie, începând cu data de 9 februarie 1993. (24)

● Caut contabil cu experiență pentru activitate de comerț și merceolog. Telefon 48 88 70, după ora 16.00. (25)

VINZĂRI

● Vind „Daimler-Benz” tip 124 (Mercedes), an fabricație 1986, pe motorină. Capacitate cilindrică 1983 cmc, în perfectă stare, aspect modern, cu 5 locuri, 116 000 km la bord. Informații la telefon 43 05 70. (18)

● Vind BROCKHAUSE, ediția '30, 21 volume. Stare excelentă. Telefon 43 61 31. (26)

DECES

S-a stins din viață sora ANA. În mormântarea — astăzi, 9 ianuarie 1993.

Odihnă veșnică.

Frații, soțul și fiul Doru (20)

ANGAJĂM

cu contract prestări servicii
AGENȚI PUBLICITARI
Condiții avantajoase.

Informații la sediul redacției (str. Samuel Brukenthal nr. 2) între orele 9—13.

Adevărul era la locul său

Ne-a vizitat în redacție, desigur, pentru a-și spune păsul, dl. Aurel Pădurariu. Foarte pe scurt, domnia sa se arăta surprins că solicitând la Camera de Comerț și Industrie din Sibiu informații privind firme care realizează servicii de tipărire, a fost previzitat că ele se oferă contracost. Exemplelor ce mi-au fost oferite, conform cărora cititorul nostru a primit direct, în alte părți, informații gratuite, le-am preferat verificarea în teren.

La Camera de Comerț și Industrie argumentele necesare limpezirii adevărului mi-au fost oferite, cu multă amabilitate și pertinentă de dl. ing. Nicolae Popescu, care mi-a servit spre lectură și ex-

plicare Decizia nr. 5 din 14 ianuarie 1992 a Camerei de Comerț a României. Conform ei „informațiile de identificare a unei firme (număr de înmatriculare, nume, cod, sediu) se tarifează cu 300 de lei sau 10 dolari”, după cum pentru „informațiile despre o firmă existentă în baza de date” se percep 500 de lei sau 10 dolari.

Nu sînt taxați în aceste situații membrii fondatori ai Camerei de Comerț, dar participările lor bănești nu lipsesc, ei fiind cotizanți ai respectivelor instituții.

În concluzie, domnule Pădurariu, la Camera de Comerț și Industrie Sibiu vi s-a spus adevărul gol-golul.

(St. M.)

Sistemul care generează monștri

Din momentul în care marxismul a devenit din teorie pretins științifică, revoluționară, un sistem politic concret, prin victoria nefastă a bolșevismului în Rusia, s-a relevat omenirii că un regim bazat pe teroare, constrângere și crimă. Erijindu-se în postura de slujitoare ale intereselor majorității societății, clicile conducătoare aparținând doar unui singur partid s-au menținut la putere prin forță și lichidarea programată a adversarilor politici (unii dintre aceștia foști chiar tovarăși de drum).

Dacă Lenin avea să creeze un sistem politic totalitar, clădit pe mult trimbitatul principiu al luptei de clasă care exclude orice sentiment de rudenie și prietenie. Stalin avea să-i desăvîrșească monstruoșitatea cu prețul a milioane de vieți, multe aparținând unor copartizani care, de cele mai multe ori, nu știau cine i-a trimis în fața plutonului de execuție. Mureau cu numele său pe buze, într-un

macabru extaz și elan comunist.

Se va spune, și poate nu fără temei, că și alte sisteme și orinduri politice au creat tirani care au excelat prin monstruoșități. Adevărat. Începînd de la despotii Orientului antic, trecînd, în timp, în Imperiul Roman — la un dezaxat ca Nero sau alții ai domniei lui — sau la monarhii medievale, unii devenind personaje în tragediile shakes-

precedent în istoria crimei premeditate, viola fetețe de 10—12 ani, după care dispunea ca acestea să fie împușcate. Oribilă creatură umană, stăpînă peste soarta a milioane de oameni, dispunînd în mod discreționar de viața supușilor săi. Apariția unor asemenea creaturi nu este posibilă în democrațiile tradiționale. În regimurile totalitare, comuniste, victime pot fi socotite nu numai cei care au putrezit în infernul concentraționar ci și toți cei care nefăcînd parte din nomenclatura conducătoare au fost privați de drepturile elementare ale ființei umane, chiar dacă li s-a afișat o relativă libertate în imense lagăre mascate de cortina de fier.

Astfel apare ca bizară sau, mai degrabă, anormală tendința unui popor ca al nostru care pare a dori să conserve un sistem criminal, acordînd vot de încredere unor foști fruntași comunisti la toate palierele structurilor socialiste. Comunismul românesc se prezintă în situația sandviciului căzut în țărîna și pe care acum îl ștergem cu grijă și nespuse nostalgii pentru a-l savura mai departe.

Aflăm că în multe sate din Moldova, președintele Iliescu are aura atribuită cîndva marilor voievozi și a nu-l fi ales în fruntea țării ar fi însemnat o impietate de neiertat. El apare ca garantul păstrării pămîntului față de orice poftă ale foștilor moșieri de a-l smulge țărănilor foști ceapiști. Comunismul cu față umană și democrația originală pare a cîștiga teren în multe din satele noastre. Posibil ca atunci cînd se vor desmetici sătenii noștri să fie din nou țărani cooperatori.

George LIMBEANU

periene, și sfîrșind cu un Hitler sau un oarecare Caudillo sud-american, toți sînt niște paranoici fără frica de oameni și de Dumnezeu.

Comunismul, devenind un sistem mondial și afișînd cu cinism principii umanitare amăgitoare și-a clădit existența pe milioane de victime, în marea lor majoritate inocente, adică niște inși pasivi care nefiind cu ei, erau considerați ca dușmani. Potențați ca Mao, Hodja Honecker, Ceaușescu, Jivkov și, de ce nu, Castro, sînt cu toții criminali sădea, produsul unui regim ce are în substanța sa morbul crimei politice și terorii.

Aflăm dintr-o carte recent apărută că Stalin, acel geniu al răului ce nu-și găsește un

M. BALOMIR

SPORT SPORT SPORT

SIMBĂȚĂ, 9 IANUARIE 1993

Baschet, divizia A, Sala C.S.S. Sibiu, ora 11: C.S.U. BALANȚA SIBIU — „U” CLUJ-NAPOCA.

După o pauză competițională, sportul sibian de performanță își reîntră în drepturi. Începutul îl va face jocul de sub panou. Astăzi sibienii primește, în primul meci al returului, replica campioanei „en titre”, echipa clujeană, care deși decimată serios prin

Unde vom merge la sfîrșit de săptămînă?

pierderea unor piese de bază este încă un „team” deloc de neglijat.

Sibienii, imediat după sîrbători au început în forță pregătirile, unde a curs multă transpirație, după care au urmat jocurile de verificare (dintre care se detașează cele cu baschetbaliștii din Chișinău), așteptînd cu multă încredere acest meci care poate să-i relanseze în lupta pentru un loc pe podiumul de onoare la nivel național. Urîndu-le succes

băleților noștri și cu dorința, că astăzi vom asista la o partidă de bun nivel tehnic, voi ține pumnii strînși pentru elevii lui M. Vulc, pentru toți aceia care sînt alături de baschetul sibian. Văzînd afișele cu partida de astăzi, felicit „Ieșirea în lume” a Fundației pentru Tineret, care, în sfîrșit, a înțeles să spargă gheața și să participe efectiv la una dintre multiplele activități pentru care a fost constituită. Să fie într-un ceas bun.